

Ελληνοκύπριοι και Άγγλοι ακόμη στα χαρακώματα! (Στέλιος Κούκος)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)



Μήπως δεν έχει λήξει ακόμη ο εθνικοαπελευθερωτικός αγώνας της ΕΟΚΑ (1955-1959); Μπορεί κάποιος να ισχυριστεί πως 60 χρόνια μετά, συνεχίζεται η διαμάχη με την πάλαι ποτέ κοσμοκράτειρα Μεγάλη Βρετανία; Και σε ποιους τομείς;

Τα ερωτήματα δεν είναι ρητορικά. Μια δικαστική απόφαση Βρετανικού δικαστηρίου που δικαιώνει αγωνιστές της ΕΟΚΑ για τα βασανιστήρια που υπέστησαν κατά τη διάρκεια του αγώνα, αλλά και μια αντίστοιχη παραδοχή από Άγγλο στρατιωτικό, έρχεται να μας θυμίσει τις αποτρόπαιες ενέργειες των αποικιοκρατών στη Μεγαλόνησο κατά τη διάρκεια του αγώνα για την ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα.



Βιαιοπραγίες του αγγλικού στρατού κατά τη διάρκεια αντιαποικιακής εκδήλωσης.

Όσο για τη δικαίωση των αγωνιστών αυτή θα περιλαμβάνει και τη χρηματική τους αποζημίωσή. Άλλωστε οι... φιλοφρονήσεις που δέχτηκαν κατά τη διάρκεια της... φιλοξενίας τους στις φυλακές και τα ειδικά κρατητήρια, τους άφησαν... ενθύμια για ολόκληρή τους τη ζωή. Ανάμεσα τους υπήρχαν και γυναίκες και μάλιστα πολύ νεαρές. Μία από αυτές, τότε 16 χρονών, υπέστη βιασμό από... γενναίους άγγλους αξιωματικούς, πριν αρχίσουν τα λοιπά ανακριτικά βασανιστήρια!

Θα πρέπει επίσης να αναφέρουμε ότι 14 αγωνιστές βρήκαν οικτρό θάνατο κατά τη διάρκεια των βασανιστηρίων ή λίγες μέρες μετά. Και βέβαια όλοι οι άλλοι που κράτησαν τα... παράσημα αυτά στο σώμα τους, πάλευαν εφ' όρου ζωής μόνοι και αβοήθητοι να τα αντιμετωπίσουν. (Τα τελευταία χρόνια δημιουργήθηκε κάποιο κέντρο που ασχολείται με τα προβλήματά τους).



Αγωνιστές της ΕΟΚΑ στα Κρατητήρια της Κοκκινότριμιθιάς.

Και όμως οι αγωνιστές αυτοί, που δέχτηκαν τις περιποιήσεις των αιμοσταγών «ανθρώπων» του βρετανικού στρατού, μετά την κολοβή έκβαση του αγώνα -με την παραχώρηση της ανεξαρτησίας- και την απόλυση τους από τις φυλακές, μπορεί να ήταν σκιά του εαυτού τους, αλλά διατήρησαν μια αξιοθαύμαστη και υποδειγματική αξιοπρέπεια. Σαν να είχαν γύρω τους μία λάμψη, ένα φωτοστέφανο που κάλυπτε τα όσα υπέστησαν. Μια μαρτυρική αρχοντιά! Ή ακόμη θα λέγαμε πως αυτά που υπέστησαν τους ελάμπρυναν. Το ίδιο περήφανοι, αξιοπρεπείς και σεμνοί ήταν και οι συγγενείς τους· όπως βεβαίως και αυτών που έπεσαν μαχόμενοι. Διπλά ράκη, όμως, ήταν όσοι δεν άντεξαν στα απάνθρωπα βασανιστήρια που υπεβλήθησαν και λύγισαν. Και έτσι αναγκάστηκαν να παραδώσουν τους συναγωνιστές τους. Αυτούς, οι αποικιοκράτες τους μετέφεραν στην Αγγλία...



Καταδίωξη διαδηλωτών από άγγλους στρατιώτες.

Ιδιαίτερα όμως διαφωτιστικές είναι οι αποκαλύψεις του πρώην άγγλου στρατιωτικού, Τζέιμι Έικιν, 79 χρονών σήμερα, που δημοσιεύτηκαν πριν λίγες μέρες στην αγγλική εφημερίδα "Mail on Sunday", και αναδημοσιεύτηκαν σε διάφορα ελληνικά Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας, μέσα από ανταπόκριση του Κυπριακού Πρακτορείου Ειδήσεων.

Σύμφωνα με τα δημοσεύματα αυτά, ένα βράδυ του Οκτωβρίου του 1958, ο "19χρονος τότε υπολοχαγός Έικιν είχε λάβει διαταγή από τον ταγματάρχη του να πάει για βραδινή φύλαξη ενός 'κέντρου ανακρίσεων' που λειτουργούσαν οι Βρετανοί στην περιοχή της Κυθρέας.



Βρετανοί με ειδικότητα βασανιστή στα χέρια των οποίων μαρτύρησαν οι αγωνιστές της ΕΟΚΑ.

Εκείνο το βράδυ ο νεαρός Βρετανός στρατιωτικός άκουσε κραυγές πόνου από Κύπριους αιχμαλώτους, τους οποίους είδε τις επόμενες ημέρες σε άσχημη κατάσταση. Συνάδελφός του μάλιστα του αποκάλυψε ότι είδε έναν Κύπριο φυλακισμένο να δέχεται βίαια χτυπήματα στο λαιμό, καθώς επίσης στο στομάχι και πίσω από τα γόνατα με κομμάτια πάγου.

Λίγο αργότερα ο κ. Έικιν έμαθε από τον Έλληνα υπεύθυνο του κέντρου ανακρίσεων πως ένας φυλακισμένος είχε πεθάνει στη διάρκεια της ανάκρισης και πως την ώρα του ξυλοδαρμού τοποθετούταν πάγος ώστε να μη δημιουργούνται μελανιές στο σώμα του".



Δημόσιος ξυλοδαρμός πολιτών από τον αγγλικό στρατό κατοχής.

Σε άλλο σημείο της ανταπόκρισης διαβάζουμε πως το θύμα εκείνης της νύχτας του Οκτωβρίου (16/10/1958), στην Κυθρέα ήταν ο Σπύρος Χατηγιακουμή. Και ενώ έγιναν κάποιες ενέργειες τόσο από τον υπολοχαγό όσο και από τον διοικητή του, ο οποίος θορυβήθηκε από τις καταγγελίες του νεαρού υπολοχαγού, εντούτοις δεν καταδικάστηκε κανείς.

Όσο για τον νεκρό Σπύρο Χατζηγιακουμή (1932-1958), ο αρχηγός της ΕΟΚΑ στρατηγός Γεώργιος Γρίβας - Διγενής, αναφέρει στα "Απομνημονεύματά" του: «Συνελήφθη υπό δυνάμειων ασφαλείας εις Κεφαλόβρυσον Κυθραίας και παρεδόθη εις τους οικείους του νεκρός». Διγενής (Απομ. XVIII).



Πέθαναν κατά τη διάρκεια των βασανιστηρίων. Ο Σπ. Χατζηγιακουμής είναι δεύτερος από αριστερά στην κάτω σειρά.

Περισσότερες λεπτομέρειες και κάτω από ποιες συνθήκες μαρτύρησε αντλούμε από μια άλλη αναφορά:

Ο 26χρονος, Σπύρος Χατζηγιακουμής “γεννήθηκε στην Κυθρέα και μετά το Δημοτικό έγινε γεωργοκτηνοτρόφος. Συνελήφθη κατά τη διάρκεια κέρφιου,[απαγόρευση κυκλοφορίας και κατοίκων περιορισμός] και εβασανίσθη πάρα πολύ. Του τρύπησαν τα πόδια, τον ‘μαύρισαν’ στο ξύλο και τέλος έβαλαν το κεφάλι του στη θανατηφόρο μέγγενη, και έσπασαν το κρανίο του. Άφησε πίσω του σύζυγο και τέσσερα παιδιά”!

Ανάλογες πληροφορίες υπάρχουν και για άλλους δεκατρείς συλληφθέντες και κακοποιηθέντες το ίδιο απάνθρωπα και οι οποίοι όπως προαναφέραμε κατέληξαν λόγω των βασανιστηρίων. Πέραν, βεβαίως, αυτών που κατά εκατοντάδες έτυχαν ειδικών... περιποιήσεων και επέζησαν, κουβαλώντας όπως προαναφέραμε εσαεί τα μαρτυρικά στίγματα στο κορμί τους.



Αγωνιστές της ΕΟΚΑ απολύονται από τους χώρους κράτησης τους.

Οι βρετανικές στρατιωτικές αποικιοκρατικές δυνάμεις, ή μάλλον αδυναμίες, γιατί όπως είναι γνωστόν, στην Κύπρο εξευτελίστηκαν από μια δράκα ιδεολόγων αγωνιστών, αντιμετώπισαν τους αγωνιστές με κτυπήματα... κάτω από τη μέση. (Και ας ήταν από το κεφάλι μέχρι τις πατούσες). Κάτι που δεν συνάδει με κυρίους, δηλαδή gentlemen και με οποιαδήποτε πολεμική αρετή!

Οι Άγγλοι, λοιπόν, έξι δεκαετίες μετά τη λήξη του αγώνα... μαθαίνουν επίσημα με δικαστικές αποφάσεις και από μαρτυρίες στρατιωτικών για τα εγκλήματά τους στην Κύπρο.



Τα φυλακισμένα Μνήματα με τους τάφους των απαγχονισθέντων και άλλων σημαντικών αγωνιστών της ΕΟΚΑ.

Θα πρέπει να μάθουν και ότι δεν δόθηκε βασιλική χάρη στους αγωνιστές που απαγχονίστηκαν ή ακόμη και σε νεαρούς μαθητές αγωνιστές όπως ο Ευαγγέλος Παλληκαρίδης;

Μα, τουλάχιστον αυτά θα έπρεπε να τα ξέρουν. Αυτά έγιναν με κάθε επισημότητα και παρ' όλη την παγκόσμια αντίδραση!